

CABANYAL

PATRIMONI I FRACTURA SOCIAL

El singular patrimoni arquitectònic del Cabanyal, amenaçat pel projecte de prolongació de l'avinguda de Blasco Ibàñez, és reivindicat amb un breu volum publicat per les universitats valencianes, mitjançant un text d'enfocament històric i un exquisit tractament fotogràfic.

Des de fa vora 15 anys, el projecte de prolongació de l'avinguda de Blasco Ibàñez amenaça partir en dos el Cabanyal, amb una operació de reforma interior, o *sventramento*, que ha suscitat l'oposició de bona part del veïnat i la crítica quasi unànime dels experts internacionals en arquitectura i urbanisme. Moltes peces del valuós conjunt d'arquitectura popular cabanyaler desapareixeran si s'executa el pla municipal, que de moment ja ha generat una lamentable fractura social al barri.

Francesc Jarque i Trinidad Simó, autors del llibre, quedaren captivats fa vora quaranta anys pel singular moder-

nisme popular que alegra els carrers del Cabanyal, al qual l'arquitecta va dedicar un capítol de la seua magnífica tesi. Simó coneix com ningú la fesomia urbana de València; ha dedicat bona part de la seua carrera a difondre i defensar aquest patrimoni. Jarque, atent observador, ha captat en milers de fotografies la realitat del territori valencià durant més de mig segle. L'interés comú en aquest valuós llegat arquitectònic fou la motivació per a confegir aquesta monografia, per a visitar el Cabanyal.

El llibre, però, no ha estat elaborat com una guia d'arquitectura. Adopta

El Cabanyal

Un barrio patrimonial a rehabilitar

FRANCESC JARQUE, TRINIDAD SIMÓ / Autors
PUBLICACIONS UNIVERSITAT VALÈNCIA/UNIVERSITAT
POLITÈCNICA VALÈNCIA. VALÈNCIA, 2013

128 pàgines / 978-84-370-9096-2 (UV) /
978-84-9048-031-1 (UPV) / 20,00 EUROS

un enfocament històric, amb un estil personal, molt directe i de vegades sentimental. I és ací, en aquest enfocament històric, on el text mostra algunes febleses. La narració es nodreix d'una barreja d'impressions personals i de referències documentals, moltes procedents dels treballs rigorosos de Sanchis Pallarés. Resulta molt interessant quan s'endinsa en aspectes arquitectònics, però perd rigor quan aborda qüestions històriques. L'autora comet ensopegades importants, com ara situar Jaume I en el segle XIV o afirmar que la riuada del Túria de 1957 fou acrescudada pel trencament d'un gran embassament.

Per contra, el tractament gràfic és excel·lent. Jarque posseeix una sensibilitat especial per a trobar la bellesa en objectes aparentment intrascendents del paisatge quotidià. D'altra banda, com a fotògraf experimentat, sap ben bé com fer lluir els elements senyers de l'arquitectura popular, i el llibre s'entauella amb els millors mosaics i trencadissos del modernisme obrer i mariner del Cabanyal. També és mestre en l'ús de la imatge com a denúncia, que ací assenyala la degradació d'alguns racons del barri.

L'últim terç de l'obra se centra en el conflicte suscitat per l'operació de *sventramento* que podria mutilar la trama urbana del Cabanyal. És una crònica de les actuacions municipals i de la resposta social al barri, que

es completa amb un recull d'extractes d'alguns articles que diversos autors han publicat en els últims anys en defensa del patrimoni arquitectònic del poblat marítim.

Clou, finalment, amb una breu reflexió sobre la pèrdua de la cohesió social experimentada de resultes del projecte de reforma urbana. El llibre pretén, en última instància, fer una reflexió sobre l'urbanisme del segle XIX, el qual ha de partir d'amples consensos entre la ciutadania per a evitar ferides innecessàries en la trama urbana i en el teixit social.

CARLES SANCHIS IBOR

ENLLAÇOS ▾

FITXA

AUTOR

AUTOR 2

